

Til gruppen særlige udgifter hører bl. a. renter, socialforsikringsbidrag og lign. samt betalt kirke- og formueskat. For lønmodtagere udgør standardfradraget for særlige udgifter 636 DM om året.

Langt den største del af de indkomstskattepligtige personer i forbundsrepublikken omfattes af lønkatteordningen, medens det kun er et mindretal, der omfattes af den „almindelige“ indkomstskat. I 1963 var der i alt ca. 24 mill. lønmodtagere, hvoraf ca. 19 millioner betalte lønskat, medens ca. 5 millioner ikke betalte skat, idet de på grund af lav indkomst eller høje fradrag lå under bundgrænsen. Antallet af egentlige skatteligninger udgjorde i 1963 ca. 3 millioner.

Den almindelige indkomstskat beregnes på grundlag af den skattepligtige indkomst i det foregående kalenderår. Efter kalenderårets udløb indgives selvangivelse, og der foretages skatteligning og -ansættelse (Veranlagung), hvorefter den skattepligtige får sin endelige skattebillet (Steuerbescheid).

I løbet af indtægtsåret skal den skattepligtige præstere kvartalsvise forudbetalinger. Forudbetalingerne retter sig som hovedregel efter den skat, som blev fastsat på grundlag af den sidste skatteligning. Skattemyndighederne kan dog tilpasse forudbetalingerne til den skat, som det kan påregnes, at der skal betales af indkomsten i det løbende år. Hvis det viser sig, at der er betalt mindre i forskud, end der pålignes ved den endelige ligning, skal den skattepligtige som hovedregel indbetale det manglende beløb inden 1 måned efter, at han har modtaget den endelige skattebillet.

C) Lønskatten.

Lønskatten adskiller sig fra den almindelige indkomstskat på to hovedpunkter: a) Skatten opkræves ved, at arbejdsgiveren tilbageholder den i lønnen. b) I de fleste tilfælde er der ikke tale om hverken selvangivelse eller ligning (Veranlagung).

a) Skattetrækket foretages på grundlag af arbejdstagerens lønskattekort efter de offentliggjorte lønskattetabeller.

Lønskattekortet indeholder oplysning om den skattepligtiges skatteklasse og antal børn, og på grundlag af disse oplysninger finder arbejdsgiveren den rette rubrik i lønskattetabellerne.

Der er 4 lønskattetabeller, nemlig årslønskattetabellen, månedslønskattetabellen, ugelønskattetabellen og dagslønskattetabellen. Måned-, uge- og dagtabellerne angiver, hvor meget der skal trækkes i skat af henholdsvis måneds-, uge- og daglønninger af forskellig størrelse. (Anvendelsen af årstabellen omtales nedenfor under redegørelsen for det såkaldte Lohnsteuer-Jahresausgleich).

De foran omtalte standardfradrag vedrørende Werbungskosten og Sonderausgaben er indregnet i tabellerne, således at disse normalt kan anvendes umiddelbart på bruttolønnen. Som følge heraf kan lønskattekortet normalt udstedes af de kommunale folkeregistre direkte til lønmodtageren uden skattemyndighedernes medvirken. Skattemyndighedernes medvirken er kun påkrævet i de tilfælde, hvor lønmodtageren gør krav på, at der ved skattetrækket tages hensyn til et større fradrag end standardfradraget. Herom indgiver han i så fald en begæring til skattemyndighederne, og hvis begæringen imødekommes, anfører skattemyndigheden på skattekortet et til det yderligere fradrag svarende beløb, som arbejdsgiveren skal trække fra bruttolønnen, før han anvender tabellen.

b) Princippet om, at der skal foretages skattetræk i løn, gælder *al* lønindtægt; det er således uden betydning, om den skattepligtige kun har en beskedent lønindtægt og tjener hovedparten af sin indtægt ved selvstændigt erhverv. Det andet særtræk ved lønskatten: at der normalt ikke indgives selvangivelse og foretages ligning, gælder derimod kun med visse begrænsninger, der alle på den ene eller den anden måde knytter sig til lønmodtagerens personlige forhold. I almindelighed kan man sige, at de „rene“ typiske lønmodtagere er fritaget for selvangivelse og ligning, og at undtagelsesreglerne om selvangivelse og ligning for visse lønmodtagere går ud på at udskille visse atypiske tilfælde.

Ligning skal for det første altid ske, hvis indkomsten overstiger 24.000 DM.

Overstiger indkomsten ikke 24.000 DM, sker der alligevel ligning i en del særlige tilfælde, således når skatteyderen foruden lønindtægten har haft andre indtægter over 800 DM,

skatteyderen har haft lønindtægter fra mere end et tjenesteforhold og den skattepligtige indkomst overstiger 8.000 DM eller — for sambeskattede ægtefæller — 16.000 DM,

skatteyderen eller dennes ægtefælle begærer, at ægtefællerne skal beskattes hver for sig, eller

skatteyderen selv begærer ligning for at der kan blive taget hensyn til en række særlige skatteregler, således f. eks. til en til vor særlige indkomstskat svarende beskatning af visse ekstraordinære indkomster, eller til tab fra andre indtægtskilder end løn.

Kun ca. 1 million lønmodtagere er genstand for skatteligning. Dette betyder imidlertid ikke, at der slet ikke sker nogen efterfølgende regulering for de øvrige lønmodtagere, idet man her har reglerne om lønskatteårsudligning (Lohnsteuerjahresausgleich).